

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717210884
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717210884.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu L. R., V.. XX.XX.XXXX, P. Y. XXX, XXX XX K., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, IČO: 36 715 352 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o určenie, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 85001221791 na 1.500 € a č. 8500121792 na 750 € sú bezúročné a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom dňa 6.7.2015, sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej a druhej inštancie v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.8.2017 sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že úvery poskytnuté žalovaným žalobcovi na základe zmlúv uvedených v záhlaví tohto rozsudku, sú bezúročné a bez poplatkov.

2. Žalobca uviedol, že podľa prvej zmluvy uzavretej na úver vo výške 1.500 € mal splácať poskytnutý úver od 07.08.2015 v 36 mesačných splátkach po 87,17 € a podľa zmluvy na úver 750 € mal žalobca splácať úver od 07.08.2015, v 36. mesačných splátkach po 43,59 €. V priebehu augusta 2017 obdržal žalobca od spoločnosti MBA Financie s.r.o. oznámenie o uzavretí prípadu, kde táto spoločnosť, žiadala od žalobcu, aby v prospech žalovaného zaplatil na prvý úver sumu 2.336,77 € a na druhý úver 1.239,13 €.

3. Žalobca má dôvodné obavy, že žalovaný využije podpísanú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu v oboch prípadoch a bude vyššie uvedené sumy od žalobcu vymáhať a to napriek tomu, že žalobca reagoval svojim listom z 25.08.2017, kde uviedol, že podľa jeho názoru je zostatok dlhu 295,31 €, s ktorým nie je v omeškani. Žalobca vytýkal obom spotrebiteľským zmluvám nedostatok náležitostí požadovaných ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj údaje o RPMN, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v prípade, že táto náležitosť chýba, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna RPMN, spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.

4. Žalobca tvrdil, že obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú nesprávnu RPMN a to 26,53 %, avšak v skutočnosti je RPMN okolo 70%, a je v neprospech spotrebiteľa.

5. K svojej žalobe, na ktorej žalobca zotrval, žalobca pripojil oznámenie veriteľa o schválení oboch úverov - listy žalovaného zo 06.07.2015, splátkový kalendár k obidvom zmluvám, oznámenie obchodnej spoločnosti MBA Financie s.r.o., nazvané oznámenie o uzatvorení prípadu, ktoré sa viazalo k obidvom zmluvám zo dňa 07.08.2017, dve spotrebiteľské rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, ktoré sa viazali k oboj zmluvám o poskytnutí spotrebiteľského úveru a svoj list z 25.08.2017, ktorý adresoval žalobca žalovanému.

6. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 18.09.2017, ktorým konštatoval, že tvrdenie žalobcu nie je žiadnym spôsobom konkretizované a žalobca nepredložil na preukázanie svojich tvrdení žiadny relevantný dôkaz.

7. Zo žaloby nie je pritom možné zistiť, aký spôsob výpočtu pokiaľ ide o RPMN žalobca použil, a či postupoval v súlade s prílohou č. 2, Zákona č. 129/2010 Z. z. K tomuto vyjadreniu žalovaný pripojil rozpis vzorca RPMN pre obidva úverové prípady, ktorý preukazuje správnosť údajov RPMN v uvedených zmluvách.

8. Na toto vyjadrenie žalovaného, žalobca reagoval replikou zo dňa 10.10.2017, v ktorej tvrdil, že skutočná výška splátky ako vyplýva zo splátkového kalendára, pre zmluvu č. XXXXXXXXXXXX bola určená nie na sumu 52,88 €, ale na 87,17 €, a pri úvere č. XXXXXXXXXXXX bola určená nie na sumu 26,44 €, ale na 43,59 €. Pri dosadení uvedených výšok splátky do vzorca vyjde výsledok, ktorý potvrdzuje tvrdenie žalobcu. K tomuto vyjadreniu opätovne predložil oba splátkové kalendáre.

9. Žalovaný reagoval duplikou - podaním zo dňa 09.11.2017, kde citoval ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., v znení určenom ku dňu uzavretia zmluvy a uviedol, že žalobca neprihliadal na skutočnosť, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu ďalších samostatných dohôd o poskytovaní služieb s číslami totožným ako čísla zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Predmetné dohody nepredstavovali integrálnu súčasť zmluvných vzťahov, navyše neboli ani podmienkou, ani predpokladom pre vznik zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Preto sa odplata podľa týchto dohôd nezapočítava do celkových nákladov, ani do výpočtu RPMN. Predmetné dohody však už žalovaný k svojmu vyjadreniu nepredložil.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.1.2018 a 1.2.2018, pričom žalujúcu stranu opakovane žiadal o predloženie kópií, resp. rovnopisov zmlúv, ktoré žalobca žalobou napadol. Žalobca, ktorý mal adekvátnu právnu pomoc vo forme právneho zástupcu z radov advokátov, však takýto listinný dôkaz do 1.2.2018 do spisu nepripojil, v dôsledku čoho súdu konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a rozsudkom vyhláseným na pojednávaní dňa 1.2.2018 žalobu žalobcu zamietol, žalovanému proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací svojím uznesením sp. zn. 5Co/137/2018 zo dňa 26.6.2018 rozsudok prvo-inštančného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Svoje zrušujúce uznesenie Krajský súd oprel o ust. § 295 a § 296 C.s.p.. Konštatoval, že súd mal možnosť predmetné zmluvy vyžiadať si aj od žalovaného, ktorý ich existenciu nepoprel a v nadväznosti na uvedené preto bude potrebné skúmať, z akej výšky splátky bola predmetná RPMN pri oboch zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených medzi stranami sporu, vypočítaná a na podklade toho ustáliť odôvodnenosť žalobcom podanej žaloby.

12. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 22.8.2018, pred ktorým si od žalovanej strany vyžiadal čitateľné a kompletne vyhotovenie obidvoch úverových zmlúv uvedených v žalobe, ale aj dôkazy o splnení povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z..

13. Žalovaná strana pred pojednávaním potom do spisu pripojila žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru - zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX, podpísanú žalobcom 1.7.2015 a žalovaným 6.7.2015 a k nej pripojené zmluvné dojednania a tiež žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu - zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorý žalobca podpísal 1.7.2015 a žalovaný 6.7.2015 a k nej prináležiace zmluvné dojednania. Tieto listiny pripojil následne aj samotný žalobca, ktorý k nim pripojil aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi,

ktoré sa týkalo oboch úverových zmlúv a splátkový kalendár k oboj úverovým zmlúvám. Následne na pojednávaní žalujúca strana ešte predložila dve dohody, ktoré boli žalobcom podpísané v rovnaký deň ako obe úverové zmluvy, teda 1.7.2015 a samotným žalovaným 6.7.2015. Šlo o dohody o poskytovaní služieb k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX.

14. Súd sa oboznámil s takto predloženými listinnými dôkazmi a po zistení ich obsahu dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná.

15. Zo žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca podpísal 1.7.2015, súd zistil, že žalobca v čl. 5 požiadal o spotrebiteľský úver revolvingového typu pri predpokladanej mesačnej platbe, ktorú mala tvoriť mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá 87,17 €, k poskytnutej čiastke úveru, resp. úverovom limite 1.500 €, splatnosti úveru 36 splátok v mesačnej v splátke vrátane úrokov 52,88 €, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2.053,68 €, predpokladanej RPMN 26,68 % ročne, ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,45 %, priemernej RPMN za úver v percentách 37,67 %, poskytnutej čiastke revolvingu 1.500 €, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za celú dobu čerpania revolvingu 2.053,68 €, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 17,45 %, poplatku za poskytnutie úveru 150 €. Článok 6 obsahoval údaj o schválenom spotrebiteľskom úvere, kde údaje doplnil žalovaný v čase, keď ho podpisoval, teda k 6.7.2015, pričom údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere korešpondujú žiadosti vo všetkých parametroch mimo RPMN z úver, ktorá je dokonca nižšia 26,53 % rovnako ako predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 26,53 %. Tieto údaje potom obsahuje aj tzv. akceptačný list veriteľa, ktorý nie je datovaný, je nazvaný Oznámenie veriteľa o schválenom úvere dlžníkovi, podľa neho výška mesačnej splátky úveru je 52,88 €, je rozčlenená na istinu a úroky, splátka podľa dohody o poskytnutí služieb je 34,29 € a výška celkovej platby na úhradu je 87,17 €. Toto oznámenie už obsahuje dátum splatnosti prvej splátky úveru 7.8.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 7.7.2018, mesačnú periodicitu splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania k 7. dňu v mesiaci. Samotný splátkový kalendár k tejto úverovej zmluve už obsahuje výšku splátky 87,17 €, z čoho vyplýva, že táto platba zahŕňa nielen splátku úveru, ale aj splátku odplatu podľa dohody o poskytnutí služby.

16. S touto dohodou o poskytnutí služby sa súd oboznámil až na záverečnom pojednávaní vo veci samej, keď jej originály pripojil do spisu právny zástupca žalobcu. Z tejto dohody, ktorá sa viazala k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, podľa dohody o poskytovaní služieb, ktorú strany sporu uzavreli v rovnaký deň, ako každá zo strán podpísala vyššie uvedenú úverovú zmluvu, súd zistil, že táto upravovala podmienky poskytovania dohodnutých služieb v uzavretej zmluve o revolvingovom úvere z čísla rovnakým, ako je číslo dohody, kde poskytovateľ služby mal postavenie veriteľa a zákazník (žalobca) postavenie dlžníka. Dohoda zakladala právo zákazníka, teda žalobcu, na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky, alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napr. na získanie spotrebiteľského úveru, alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Poskytovateľ sa dohodou zaväzoval zákazníkovi poskytovať služby odo dňa účinnosti dohody, pričom zákazník, čiže žalobca, sa zaväzoval, že poskytnutie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Túto odplatu sa zákazník, čiže žalobca, zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré budú uvedené spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Pokiaľ šlo o služby, bolo dohodnuté, že veriteľ, čiže poskytovateľ (žalovaný), bude žalobcovi poskytovať službu informácie o zostávajúcich záväzkoch, službu odkladu splatnosti splátok, službu informácie pred splatnosťou splátky, službu informácie o prijatí platby, službu vyhotovenia a zaslanie kópie dokumentácie, službu zmeny zmluvy na podnet klienta, službu prepárovania platieb na príslušnú zmluvu, službu druhej upomienky zdarma a službu podpory call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

17. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca podpísal 1.7.2015 a žalovaný akceptoval 6.7.2015, súd zistil, že žalobca ňou požiadal o poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru pri mesačnej splátke 43,59 €, úverovom limite 750 €, počte splátok 36, mesačnej splátke vrátane úrokov 26,44 €, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 1.026,84 €, predpokladanej RPMN 26,68 %, ročnej úrokovej sadzbe 17,45 %, priemernej RPMN za úver 37,67 % a poplatku za poskytnutie úveru 75 €. Tento návrh zmluvy o revolvingovom úvere bol akceptovaný žalobcom 6.7.2015, kedy vyplnil odsek 6 danej úverovej zmluvy s

identickými údajmi a parametrami úverovej zmluvy ako vo vyššie uvádzanom odseku 5, ktorý obsahoval údaj o požadovanom spotrebiteľskom úvere a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Z tohto oznámenia následne vyplynulo, že úver bol poskytnutý v požadovaných parametroch mimo údajov, ktoré sa týkali dátumu splatnosti prvej splátky úveru 7.8.2015, dátumu splatnosti poslednej splátky úveru 7.7.2018, periodicity splácania úveru v mesačnej, dátum splatnosti každej splátky v priebehu periodicity splácania k 7. dňu v mesiaci a odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služieb 617,40 €. K zmluve bol potom pripojený aj splátkový kalendár, podľa ktorého výška splátky bola 43,59 € a súd sa nakoniec oboznámil na pojednávaní aj s dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola žalobcom podpísaná v rovnaký deň, ako podpísal úverovú zmluvu, ku ktorej sa viazala (1.7.2015) a žalovaný túto dohodu akceptoval dňa 6.7.2015. Pokiaľ ide o obsah dohody, bola identická, až na údaj o úverovej zmluve, ku ktorej sa viazala, s dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX. Aj v tejto dohode sa zákazník, čiže žalobca, zaviazal k tomu, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

18. Pokiaľ ide o obe úverové zmluvy, podľa presvedčenia súdu tieto úverové zmluvy musia byť bezúročné a bez poplatkov, nakoľko v čase, keď ich žalobca podpísal, nebola mu známa tak základná náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., akou je termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nebol mu známy ani údaj, ktorý je vyžadovaný v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tieto náležitosti zmluvné strany písomne nedohodli dvojstranným právnym úkonom.

19. Súd sa stotožňuje aj s názorom žalobcu, že RPMN bola nesprávne vypočítaná, nakoľko je toho názoru, že súčasťou výpočtu RPMN mala byť aj odplata za poskytovanie tzv. doplnkovej služby, ktorá bola u úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, spolu vo výške 1.234,44 € ako to vyplynulo z oznámenia veriteľa a inak 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru a u druhej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 617,40 € a inak tiež 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za schválenie úveru. Aj keď žalovaná strana namietala, že táto dohoda mala doplnkový charakter a nebola podmienkou schválenia úveru a uzavretia úverovej zmluvy, súd sa s takýmto názorom nestotožňuje. Je samozrejme zrejmé z rozpisu vzorca RPMN pre obidve zmluvy, ktoré žalovaný pripojil do súdneho spisu na čl. 25 a 26, že pri výpočte RPMN toho ktorého úveru veriteľ vychádzal vždy len z výšky splátky, ktorá bola dohodnutá a pozostávala z istiny a úroku, avšak nie z celkovej sumy, ktorú musel mesačne dlžník platiť a ktorá obsahovala aj alikvótnu časť odplaty za poskytovanie doplnkových služieb podľa dohôd o poskytovaní služieb, ktoré sa viazali k tej ktorej úverovej zmluve. Súd však konštatuje, že dohodami o poskytnutí doplnkových služieb, ktoré sa viazali k tej ktorej úverovej zmluve, sa podľa presvedčenia súdu veriteľ snažil obísť ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenia o výške limitovanej odplaty za poskytovanie finančných prostriedkov spotrebiteľovi. Konal tak v rozpore s ust. § 9 ods. 7 vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľovi, alebo finančnému agentovi, sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov, alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha, alebo účel, by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil onoho spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

20. Oboma uzavretými dohodami o poskytovaní služieb, ktoré majú takmer identický text, až na číslo úverovej zmluvy, ku ktorej sa viazali, sa zaviazal totiž žalovaný ako veriteľ a inak poskytovateľ danej služby, poskytovať za fixne stanovenú odplatu a to nezávisle na tom, či takúto službu dlžník, čiže žalobca, v mesiaci využil, alebo či vôbec takúto službu za trvania zmluvného vzťahu využil, služby, ktoré sú obvykle v bankovom i nebankovom sektore, buď spoplatňované a teda poplatky sa platia v prípade, že veriteľ je nútený takúto službu poskytnúť (napr. služba druhej upomienky zdarma, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, informácia o zostávajúcich záväzkoch ...), alebo služby, ktoré sa javia ako úplne nadbytočné, alebo úplne samozrejmé, ako napr. služba podpory call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom, informácia o prijatí platby, informácia pred splatnosťou splátky a pod.. Súd je toho názoru, že takýmto spôsobom sa veriteľ snažil získať neprimerane vysokú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov a preto aj náklady na takúto službu mali byť zahrnuté do výpočtu

RPMN podľa § 19 ods. 2 zákona č. spotrebiteľských úveroch. Ak uvedené neboli, tak RPMN úveru nebola vypočítaná správne a z toho vyplýva, že jej výška bola uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo opäť spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Navyiac žalovaný ani na výzvu súdu, ani na námietku žalobcu, nepreukázal, akým spôsobom preveroval bonitu klienta, teda žalobcu, pred uzavretím úverových zmlúv.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ a v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. V tomto prípade žalovaný neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, akým spôsobom preveril bonitu žalobcu ako klienta a z toho dôvodu je nutné jeho nečinnosť považovať za tzv. hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, čo opäť spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov. Žalovaný tak neurobil ani na výzvu súdu.

24. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd následne rozhodol inak, ako pri svojom prvom rozsudku a po doplnenom dokazovaní žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný proti neúspešnému žalovanému, priznal právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.